

[Knud Jespersen.]

heri. Og det varer vel ikke så lang tid, inden vi skal høre noget af det samme igen, måske ikke med henblik på at sænke momsen, men så som argument for andre forslag.

Det er sagt af nogle af ordførerne, at dette her kunne man nok ikke få lov til at gennemføre af hensyn til fællesmarkedet. Jeg er spændt på, om skatteministeren nu har lyst til at opfriske, hvad han sagde, da vi diskuterede toldloven: at fællesmarkedet forhindrer os slet ikke i at lave en særskat på importerede varer; så kan vi jo tage det den vej, hvis det er mere gavnligt. Nu interesserer det mig faktisk ikke ret meget, hvad fællesmarkedet mener eller ikke mener; derimod interesserer det mig mere, hvad der er nødvendigt i den aktuelle situation.

For at det ikke skal være helt løgn, har fru Litten Hansen bidraget til den almindelige forvirring omkring en udvidelse af forbrugsevnen ved at sige: ja men det her løser jo ikke alle problemerne. Nej, man må sige, man kan ikke skjule noget for det ærede medlem af det høje folketing. Forslaget har heller ikke det mål at løse alle problemerne. Vi har jo stillet forslag gang på gang om, hvordan man skulle lave en skattereform, hvordan man skulle få beskæftigelse i gang. Dette forslag er kun et lille bitte stykke af en stor klode, og jeg må da gratulere fru en med, at fru en har set, det var et lille bitte stykke, og det løste ikke det hele. Det klarer hverken værtskrisen eller nogen af de andre ting, og det løser slet ikke problemerne med at lave en ny verden, sådan som menneskene kunne lave det. Nu tror jeg, jeg har garderet mig. Forslaget har altså kun ét eneste formål: at udvide forbrugsevnen. Og måske er det gået op for de fleste, selv om man ikke kan høre det, at forbrugsevnen udvidelse simpelt hen er en forudsætning, hvis vi skal løse nogen af de problemer, der er forbundet med selve beskæftigelsen.

Hr. Hagen Hagensen siger, at de 6 mia kr. savner nærmere forklaring. Ja, det gør de vel også, men heri er også indregnet effekten ved besparelser på arbejdsløshedsunderstøttelse, og det er ting, som vi kan tage op.

Ellers taler man jo fra de afvisende ordførere, som om den politik, man har ført, virkelig har løst problemerne. Det er de samme ordførere, der afviser dette forslag, som er medansvarlige for en økonomisk politik med 130.000 arbejdsløse. Man må spørge, om man skal le eller græde, siger den radikale ordfører.

Det kan han jo passende spørge sine vælgere efter ved lejlighed. Skal man le eller græde over, at disse begavede folk nu på andet år forklarer, at det, de gør ved at begrænse forbruget, det er det, der sikrer, at alle kommer i arbejde?

Den 10. maj 1975 sagde statsministeren, at man ville have alle folk i arbejde inden årets udgang. Jeg gør opmærksom på, at nu er der gået 2 år, hr. Camre, og vi har over 130.000 ledige. Jeg gør opmærksom på en anden ting også, nemlig at handelsbalancen viser et underskud på 19 mia kr. i 1976 mod 8 mia kr. i 1975. Ja men hvad betyder da det? Det betyder simpelt hen, at den økonomiske politik er forrygende gal i vores land. At vi gør det, de andre forklarer man bør gøre. Vi tænker med de andres hoveder, men hovedpinen har vi selv. Vi handler på de andres vegne, men ansvaret har vi også selv. Hvad er det, der sker? Industrien har på få år fået mulighed for at reducere antallet af beskæftigede med 55.000. Vi har et ikke-udnyttet produktionsapparat, vi kan producere meget mere, end vi kan afsætte. Alt så må vi interessere os for, hvordan vi kan komme til at afsætte de varer.

Når vi har foreslået, at man skulle fritage f. eks. fødevarer, medicin og byggematerialer for moms, siger man: det går slet ikke, det er ikke til at have med at gøre, så får vi en forskelligartet momssats. Når man nu alligevel er så glad for at tænke med de andres hoveder, så skulle man prøve at interessere sig lidt for, at man i fællesmarkedet har vidt forskellige satser på moms på forskellige forbrugsområder. I stedet for en italiensk deponeringsordning eller sænkning til 9,25 pct., som regeringen tidligere har foreslået – en ordning, som vi foreslog at man skulle fortsætte med et stykke tid, fordi den vitterlig havde en beskæftigelsesfremmende effekt på omkring 20.000 – det har hr. Camre glemt, men det kan vi andre godt huske, og derfor stemte vi for det – i stedet for dette foreslår vi, hvad der ikke er noget til hinder for, en ordning vedrørende danske produkter, hvori indgår importerede varer. Det må man simpelt hen kunne finde ud af – skatteministeren sagde ganske vist, der var noget, der ikke stod ham helt klart; det har jeg vidst længe, men at det også drejede sig om dette forslag, har jeg først fået at vide i dag – så det virker som en omvendt deponeringsordning, nemlig at man opkræver og får tilbagebetalt. Ja men hvad er det, vi vil? Vi vil